

Řádky z Kladna

David Prentis

Zvýšení kurzovního a členského příspěvku

V úplně prvním kurzu Ligy v srpnu 1992 jsme účtovali kurzovní sto korun. Věděli jsme však hned, že tato částka je nereálná a sotva zaplatí bulletin. V druhém kurzu jsme ještě ten rok zvýšili kurzovní na 200,- Kčs a tak zůstalo až dodnes – celkem sedm let. Víme všichni, že mezitím byla prudká inflace, a tak nám snad nebudete mít za zlé, když kurzovní, a ze stejných důvodů i členský příspěvek, zvýšíme tak, aby z nich zůstalo něco na práci organizace.

Od 1. září 1999 bude činit kurzovní 300,- Kč/Sk a členský příspěvek 100,- Kč/Sk na jeden rok a 190,- Kč/Sk na dva roky.

Podmínky zůstávají jinak stejné: Výše kurzovního platí pro manžele, snoubence nebo jednotlivce. Pokud si někdo nemůže dovolit tuto částku, může platit méně nebo udělat kurz bezplatně. Nezáiská však členství, pokud nezaplatí kurzovní ve výši členského příspěvku, t.j. 100,- Kč/Sk.

Členové, jejichž členství končí tímto číslem bulletinu, dostanou formulář na obnovení členství a platí ještě 80,- Kč/Sk za jeden rok nebo 150,- Kč/Sk za dva roky. Když někdo chce předčasně obnovit členství za starou cenu, může také. Konec členství je označen u adresy, např. „(čl. 32)“.

Další možnost: můžete zaplatit členství pro příbuzné nebo známé jako dárek. V tom případě nezapomeňte se zaslanými penězi udat účel, dárcce a příjemce.

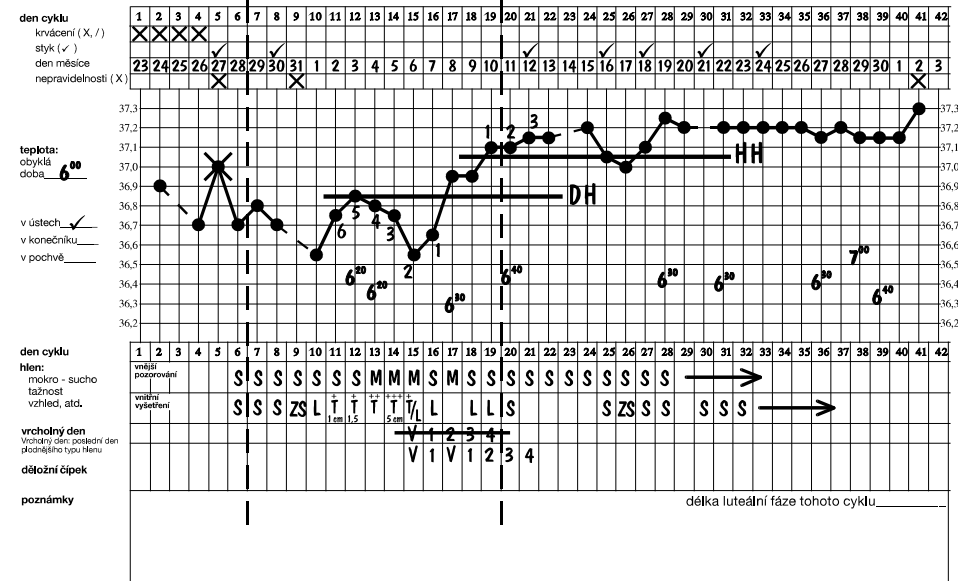
Nový časopis

Hnutí Pro život, se kterým Liga spolupracuje, začalo vydávat informační oběžník, či občasník, který má vycházet pětkrát za rok. Má za cíl: 1) šířit informace vhodné pro sebezvzdělání a argumenty pro diskuse, 2) informovat o dění doma i v zahraničí, 3) vzájemně se informovat o místních aktivitách a problémech, 4) informovat o konkrétních formách spolupráce.

Časopis má 12 stran A5 a navržený příspěvek je 200,- Kč ročně. Tato částka obsahuje něco pro práci hnutí a pro náhradu příspěvků nemajetných odběratelů. Časopis můžete objednat na adresu: Hnutí Pro život, Paní Sylva Bernardová, Jánská 26, 586 01 Jihlava. Hnutí má internetovou stránku www.prolife.cz, na které najdete také informace o LPP.

denní záznam číslo 6 měsíc 10-11 rok 1998 dřívější cykly: nejkratší 36 nejdelší 46
jméno _____ věk 30 počet dosavadních záznamů 5
adresa _____ trvání tohoto cyklu těhotná dnů
PSC _____ telefon _____ nejdříve zjištěný první den zvýšených teplot nad dolní hladinou 17

Cyklus – několik překvapení

David Prentis

Dostali jsme tento záznam nečekaného těhotenství anonymně přes třetí osobu s dotazem, zda jde o selhání metody. Liga je velmi vděčná za takové záznamy, protože pomáhají systém zlepšovat a zdokonalovat. Nejdříve jsem chtěl získat všechny potřebné informace, abych je mohl poslat Ústředí v Cincinnati. Napsal jsem neznámým manželům, prosil o záznamy 2 dřívějších cyklů a položil jsem následující otázky: 1) Měli jste během cyklu styk s použitím bariérové metody, jako kondom, pesar, krém, atd.? 2) Měli jste během cyklu přerušenu soulož, t. j. s ejakulací mimo pochvu manželky? 3) Mazlili jste se během cyklu tak, že došlo k orgazmu manžela s ejakulací? 4) Mazlili jste se během cyklu tak, že byl výron malého množství tekutiny z údu bez ejakulace s tím, že ta tekutina mohla přijít na rodidla manželky? Poněvadž jsou takové otázky dosti intimní a citlivé, přenechal jsem manželům možnost odpovědět zase anonymně. Ta manželka ale odpověděla jménem a psala, že nic takového nedělali.

Zůstává otázka, zda je toto těhotenství příkladem selhání metody nebo uživatele. Začneme hodnocením začátku III. fáze. Manželé určili za vrchol 15. den, což sice platí podle vnitřního vyšetření ale ne podle vnějšího pozorování, protože 17. den má zase „M“ (mokra = více plodný typ hlenu). Protože nejsou po vrcholu 15. dne minimálně 2 dny vysychání, nemůžeme považovat situaci za přerušené vysychání (UPPR, str. 162), ale je to dvojitý vrchol (UPPR, str.

161n.), což znamená, že musíme znova začít počítat vysychání. Je pravda, že ta žena rozeznává při vnějším pozorování pouze S (sucho) a M (mokro), kdežto při vnitřním pozorování je všechno diferencovanější a tím jasnější, máme však brát záznamy, jak jsou. S vrcholem 17. dne a výrazným vzestupem dní 18-20 určí pravidlo R 20. den jako začátek III. fáze. Ze záznamu je vidět, že ta paní někdy (i 20. den) měřila teplotu o něco později než normálně, ale je patrné ze záznamu, že ty rozdíly v jejím případě nepůsobí neplatné teploty. Kdybychom chtěli být zvláště opatrní, nepočítali bychom teplotu 20. dne a čekali na 21. den, kterým začíná III. fáze podle pravidla B. Styk tohoto dne sotva mohl způsobit těhotenství.

Při pouhých 5 cyklech, radí Liga, aby manželé určovali konec I. fáze pouze podle pravidla zkušenosti lékařů. To je tady 6. den. Manželé ale měli styk 8. den, který je ještě v I. fázi podle pravidla posledního suchého dne. Podle přísného přístupu bychom měli považovat nečekané těhotenství za selhání uživatelů, protože se předpokládá, že žena ještě nemá dost zkušeností, aby dobře rozeznala různé typy hlenů. Ve skutečnosti ale má žena docela slušné hlenové záznamy a zpětně viděno je velice překvapující, že styk 8. dne způsobil těhotenství, přestože jsou 8. den a pravděpodobně i 9. den suché a je to 8-9 dní před vrcholem. Jiná příčina těhotenství než styk 8. dne nemůže být. Ještě mi ta paní sdělila: „Možná by Vás zajímalo, že 8. den cyklu, kdy zřejmě došlo k otěhotnění, jsme doma trochu slavili a byl zde přítomen alkohol (jestli to má nějaký vliv) a styk byl opakovaný a k poslednímu došlo asi 2 hodiny po půlnoci, tedy z 8. na 9. den cyklu.“ Ujistil jsem jí, že alkohol nemá přímý vliv na plodnost.

Poslal jsem tyto informace do Cincinnati. Odpověděli, že takové případy mívají často společně, že manželé měli styk dva dny za sebou nebo víckrát za jednu noc. Patří ke směrnicím LPP, že manželé předcházející těhotenství nemají mít styk dva dny po sobě v I. fázi, aby nezaměňovali zbytky spermatu za hlen. Je ale patrné i další důvod: první dávka spermatu ovlivňuje prostředí pochvy natolik, že je příznivější pro druhou dávku. Možná, že tu sperma plní funkci hlenu, takže ve velkém množství spermatu, některé spermie přece přežijí do té doby, než se začne vyměšovat cervikální hlen. Jiná teorie je, že sperma povzbuzuje vznik hlenu v děložních kryptách. Takové teorie jsou na rovině spekulace. Podobných případů je tak málo, že je velmi těžké dělat vědecký průzkum.

To vše jsem to paní sdělil a radil jí, aby vzhledem k jejich vysoké plodnosti volili s manželem v budoucnosti opatrnější přístup při předcházení těhotenství. Příběh však tím nekončí. Krátce na to odpověděla: „Uvádíte, že se u mě jedná o vysokou plodnost. Je to velice zajímavé, a to z těchto důvodů: než jsem poprvé otěhotněla, asi 4 roky jsem se léčila pro neplodnost, a když jsme plánovali druhé dítě, nechali jsme všemu naprosto volný průběh (ještě jsem neznala PPR) a k otěhotnění došlo až po 1 roce. Proto si jako velmi plodná nepřipadám.“ S touto překvapující zprávou jsem se znova obrátil na Ústředí. Komentovali, že těhotenství zásadně zvyšuje plodnost ženy. Někteří gynekologové soudí, že ženský reprodukční systém není zralý, dokud ještě neprošel celým procesem těhotenství, porodních stahů a kojení. Existují ovšem i opačné případy.

Registrované partnerství

V červenci 1999 se má v parlamentu ČR znovu diskutovat o navrhovaném zákonu o registrovaném partnerství. K tomuto tématu chceme doporučit knihu Homosexuální... od Daniela Ange. Vyšla v r. 1995 v Karmelitánském nakladatelství, Kostelní Vydří, 35,- Kč. Její text v nás utvrzuje přesvědčení, že registrované partnerství není řešením, protože dodává homosexualitě nepatřičnou respektabilitu a zavádí jen hlouběji do její zničující praxe.

Proč o tom píšeme v bulletinu LPP? Její zastánci vyzdvihují někdy homosexualitu jako ideální antikoncepční přístup. Dva lidé téhož pohlaví, ani dva lidé opačného pohlaví, nemohou při análním nebo orálním styku zplodit dítě. V obou případech jde o rozdělení pojivého a plodivého faktoru a ten, kdo přijímá antikoncepci, musí v podstatě uznat i homosexuální praxi. Současně je nutno si uvědomit, že takové praktiky přinášejí, jak u homosexuálů, tak u heterosexuálů, psychická i fyzická zdravotní rizika a to nejen u lidí, kteří střídají partnery. Uvádíme ukázky z výše uvedené knihy:

„Řekni mi, že ještě není příliš pozdě!“

„Do homosexuality jsem zapadl v 17 letech a teď mi je 45. Poznal jsem většinu toho, co se v této oblasti dá prožít, v Paříži i na venkově, ve Francii i v zahraničí. Kdyby homosexualita měla v sobě něco, co by se mohlo nějak podobat tomu, čemu se říká „žít“, bylo by to už dávno jasné všem, všemi ověřené, předně homosexuály, nebyla by žádná tendence žít na okraji, žádná „ghetta“. A zatím to nejmenší, co se dá říct, je, že *homosexualita* od antiky po kalifornskou „modernu“ neplnila a neplní žádný ze svých slibů. Protože jsem se jí oddal tak, jako se jiní dávají Bohu, cítím se oprávněný k tomu, abych vám řekl, že je to iluze smyslu a citů, o to závažnější, že vychází z hloubek naší psychiky a má na ně velký vliv. Je to oblast, ve které si myšlenky a skutečnost odporují zcela nesmiřitelně.

Jako mnozí jiní jsem upadl do homosexuality na konci dospívání, v citlivém okamžiku nerovnováhy a velké psychické zranitelnosti, kdy především neměla být probouzena moje poteciální homosexualita. Dospělí, kteří mi v té chvíli ukázali homosexualitu jako nevyhnutelnou nutnost, jak určitou literaturou, tak i slovy a konkrétním chováním a činy, mi způsobili dvojí zlo. Jednak mi zastínili skutečné problémy, které bylo třeba řešit, jednak mě vedli k životu ve slepé uličce, jejíž bahno a nezvratnost sami poznali.

Toto ukazování odpovědnosti jiných by ale nemělo zastínit moji vlastní zodpovědnost za tuto cestu. Lhal bych, kdybych popíral, že jsem si byl od začátku vědom morálně odsouzeníhodné povahy činů, které jsem konal. Ale musím zároveň dodat, že samotný morální pohled se nakonec zkorumpuje pod vlivem vzrůstajícího souhlasu. Po tom, co jsem prošel prvními otevřeně homosexuálními vztahy, se morální vědomí utišilo, stalo se nezřetelným a zároveň došlo k určité psychické změně, hluboké, neuvědomělé, která nejen že nepřináší žádnou vnitřní harmonii nebo jednotu, ale naopak vážně ohrožuje jakýkoli pokus o návrat k rozvinutému heterosexuálnímu životu.

I když jsem už před několika lety skoncoval s minulostí, všechno se se mnou děje, jako by se minulost neustále ke mně připoutávala. Jako by se nějaká paměť, silnější než pravda přítomnosti, stavěla mezi mě a nový život, po kterém toužím. Vyčerpávám se, to slovo není přehnané, v marných bojích, abych se jí zbavil. Co mám dělat? Na koho se obrátit? Je mi *štěstí* natolik *znemožněno*? Jak najít aspoň trochu radosti? Uzdravím se někdy?

Prosím vás, modlete se za mě. A hlavně se modlete za desítky mladých, které jsem osobně poznal, které jsem zranil v jejich mysli i v jejich duši, kteří mi dávali svá srdce a jejichž zkázu jsem urychlil. Dnes pláču kvůli zlu, které jsem jim způsobil. Každého z nich bych chtěl prosit o odpuštění, možná ne slovy – těch už tolik slyšeli – ale slzami, které nemohu zadržet. Zdá se mi, že až teď je začínám doopravdy milovat. A přece, jen Bůh ví kolik lásky bylo v našich srdcích, než ji tato lež zničila. Řekněte mi, kvůli této lásce, že pro Boha ještě není pozdě, že ne všechna naděje je mrtvá, že nejsme odsouzeni, ani oni, ani já, ani ti, kteří se nám podobají v zoufalství, že ničili svůj život pro nic. Řekněte mi, i když této lásky zbývá tak málo, že jim z ní ještě mohu dávat, jak bude Bůh chtít, jak Bůh učiní. Nelze snad vyschlým dřevem rozdělat oheň?

Hervé (str. 55n.)

Kéž by se mohla mnohá křesťanská společenství stát pramenem, ze kterého by mohli tito lidé čerpat, místem, kde by se cítili do hloubky přijati. Přijati s respektem, který odmítá zlo, kterým jsou pomalu ničeni, abychom v nich viděli jen dítě, které Bůh miluje. Kéž by se našlo mnoho rodin, dostatečně zakotvených v modlitbě, a tedy dost stmelených a pevných, aby je to nenarušilo, které by slyšely němý křik zoufalství takových mladých a bez podmínek je přijaly! (str. 9)

Kéž by Bůh dal vzniknout místům přijetí těchto ubožáků, kde by se tito mladí mohli obnovit, protože pro jednotlivce je cesta kobnově příliš těžkým zápasem. (str. 10)

Deklarácia práv počatého dieťaťa

Marko Miglierini

Dňa 1.6.1999 sme sa s Beou a najmladšou Kamilkou (ako rozkošným príkladom počatého a narodeného dieťaťa) zúčastnili na slávnostnom vyhlásení deklarácie práv počatého dieťaťa.

Deklaráciu zostavil JUDr. Marek Brenčič podľa platnej slovenskej legislatívy a zorganizovali ju tieto organizácie:

Spoločenstvo života (Mgr. Martin Dilong)

eRko (Ing. Marián Čaučík)

Združenie na pomoc ľuďom s mentálnym postihnutím v SR (PhDr. Viera Záhorcová)

Spoločnosť priateľov z detských domovov – Úsmev ako dar (MUDr. Jozef Mikloško)

Slávnostné vyhlásenie bolo o 18,00 hod. v Zrkadlovej sieni Primaciálneho paláca v Bratislave. Zúčastnili sa na ňom významné osobnosti spoločenského, politického, náboženského a kultúrneho života. Pozvanie prijali osobnosti ako bývalý pán prezident Michal Kováč s manželkou, minister hospodárstva Ľudovít Černák s manželkou, štátny tajomník Ministerstva školstva SR Martin Fronc, vysokí úradníci Ministerstva zdravotníctva, Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR a ďalší...

Celý program prebehol vo veľmi peknej a citlivo umelecky hudobne podfarbenej, slávnostnej atmosfére, za účasti masmédií. Akcia prebehla v dôsledne pozitívnom duchu – za život. O potrate tam nepadlo ani slovo, lebo sa ukazuje, že pozitívne myslenie viac priťahuje. Na konci sa konala slávnostná recepcia sponzorovaná manželkou primátora Bratislavy.

Text Deklarácie práv počatého dieťaťa nájdete na adrese www.erko.sk/ deklarácia.

Súhlas s princípmi Deklarácie práv počatého dieťaťa svojím podpisom vyjadrilo 114 prítomných hostí a 13 zástupcov organizácií.

Súhlasíme s princípmi Deklarácie práv počatého dieťaťa, vyhlásenej 1.6.1999

organizácia

zástupca

DONUM VITAE

Slovenská ľudová strana

Rodinný typ výchovy D.D.

Združenie kresťanských pracovníkov kultúry

Markíza - Slovakia s.r.o.

Slovenské misijné hnutie klub Holíč

Liga pár páru

Detský domov Veľký Meder

IFO - Nadácia mladých

Modlitby matiek

KDMS – Kresťansko-demokratická mládež Slovenska

CL Comunione e Liberazione

– Spoločenstvo a oslobodenie

DOMKA Združenie saleziánskej mládeže

Mia Lukáčová

Andrej Trnovec

Hana Elšíková

Ladislav Vančo

Sylvia Volzová

Marian Miša

Marko Miglierini

Ján Elšík

Xenia Chalásová

Alexandra Grachová

Jana Tutková

Jozef Sedmák

Ján Mihálik

Marko a Beata Miglierini jsou učiteľským párom Ligy v Bratislavě.

Rodičovství mění některé definice pojmu

Petr a Sherry Ohotnických

Stále na to narážíme – čas. Nemám žádný čas pro sebe. To dítě nechce vůbec spát. Stále se chce chovat. Vůbec nic nestačím udělat. Když usne, zkouším tiše vyklouznout, ale ono se stejně probudí. dnes jsme se vůbec k ničemu nedostali.

Jako mladá rodina jsme prožívali obrovskou změnu životního stylu. Než přišly děti, hospodařili jsme se svým časem, jak jsme chtěli, sami jsme určovali, co budeme kdy dělat a zdálo se, že jsme toho hodně stihli. Teď se považujeme za šťastné, když se stačíme do večere vykoupat. Na konci dne máme často dojem, že se nám nepodařilo vůbec nic udělat. Setkáváme se se sousedy, jejichž děti mají pevný řád, spí už celou noc a mohou je ohlídat cizí lidé. Někdy nás takové představy začínají pokoušet, naše děvčata už zase chtějí pít.

Jsmo přesvědčeni, že náš způsob péče o děti je správný, ale nevěříme, že by Pán Bůh chtěl, abychom byli tak „neproduktivní“. Došli jsme k závěru, že Pán Bůh vůbec nechce, abychom byli neproduktivní, vyzývá nás, abychom změnili svůj způsob myšlení a dovolili mu zformovat naše srdce a myslí tak, abychom viděli věci jeho pohledem.

Jak přijmeme tuto výzvu? Nejdříve to nejdůležitější – modlitba. Udělejte si čas na modlitbu. Je důležitější než snídaně, prádlo nebo dokonce mokrá plenka. (Modlete se *při práci!*) Modlitba, nejen že obrátí všechno k Bohu (kam to patří), ale ztlumí také naši duši a udržuje náš pohled správným směrem.

Když máte dvojčata, která se ráda nechají kojít, máte k modlitbě hodně příležitosti. Sherry dřív přemýšlela jak využít ty 3 hodiny odpoledního kojení (děvčata si při tom zdřímnou, ale ona sama to nedokáže), pak jí napadlo, že to je přece ideální příležitost k modlitbě! Také spolu začínáme modlitbou den. Zazvoní budík, děvčata sají dál; zasuneme teploměr a modlíme se. Nabídneme svůj den Bohu. Sherry se modlí také večer, když kojí děti před spaním – sotva může najít lepší inspiraci k modlitbě než je pohled na dva spokojené obličejky. Při kojení je také vhodná doba ke společné modlitbě a pobožnosti. Děti jsou tiché a šťastné a my se můžeme lépe soustředit. Pomáhá nám to tak rozvíjet tradici rodinné modlitby.

Za druhé, snažíme se trochu předefinovat termín „nic“. Svět říká, že matka, která je doma s dětmi celý den „nic nedělá“. Pán Bůh říká, že máme krmit hladové, oblékat nahé a potěšovat zarmoucené. Panečku! Ihned tři skutky milosrdenství v první ranní hodině! Starat se o dítě (nebo děti) není „nic nedělání“ – znamená to budovat základy duše odevzdané Bohu. Petra napřed frustrovalo, kolik času stráví Sherry „nicneděláním“. Taková změna se projeví nejdrastičtěji u prvního dítěte, protože jsou manželé zvyklí, že do té doby snadno obstarali domácnost bez dětí. Najednou nám začlo docházet, že vyřídit běžné úkoly bude vyžadovat trpělivost, změnu svých návyků, nové definice toho, co očekáváme a spolupráci.

Objevili jsme, že na uskutečnění svých plánů můžeme spolupracovat se svými dětmi. Naučili jsme se chápat, kdy chtějí naše děti nakojit, kdy být utišeny a kdy chtějí vyměnit plenku. Současně jsme se naučili vystihnout, kdy je vhodná doba vyřídit nějakou domácí práci. Poznáme podle jejich chování, jestli máme možnost zaměřit se na nějaký úkol na 10 minut nebo jen na 10 vteřin. Pak se snažíme udělat něco, co se dá v takové době stihnout. Objevili jsme, že se velké úkoly dají rozdělit na menší části. To nás zbavilo frustrace z neustálé

nutnosti přerušit rozdělanou práci, protože děti pláč. Děláme si seznam, ze kterého můžeme škrtnat dokončené úkoly a to nám dá pocit uspokojení.

Sherry se naučila nepodceňovat hodnotu kojícího koutku. Asi jste o něm slyšeli – místo, kde obvykle kojíte, se stolkem nebo nějakou vhodnou plochou, na které máte na dosah telefon, něco k pití, něco na čtení apod. My jsme tam přidali všechno, co je potřeba vyřizovat písemně. My sice víme, že děti při kojení potřebují kontakt a pozornost rodičů, ale někdy usnou u prsu a Sherry je volná k nějaké produktivní činnosti. Kromě modlitby vyřizuje dopisy, účty a telefonické hovory. Také si při tom přečte časopis LPP.

Došli jsme k závěru, že možnosti využití našeho času jsou omezené. Je nám jasné, že výchova dětí vyžaduje mnohé oběti. Někdy se nám zdálo, že jsou tyto Boží dárky velkým škrtem přes naší svobodu. V každodenním shonu se snadno zapomíná, jakým jsou požehnáním. Vědomě děkovat Bohu za tyto nádherné dary a prosit ho o pomoc k obětem, které od nás žádá, nás uschopňuje přijímat tuto náročnou výzvu. Obětujeme je v jednotě s Kristovým utrpením a necháme Pána, aby je použil. Jsme přesvědčeni, že naše dnešní malé oběti přinesou v budoucnosti hojnou úrodu. Předefinování našeho způsobu myšlení byl zdoluhavý proces. Ještě dnes s tím zápasíme a to jsou našim dětem dva roky, ale stále se modlíme.

Co od nás naše děti nejvíce potřebují, je čas a ten bychom jim neměli odeprít za cenu uklizené domácnosti. Ale je možné strávit čas s dětmi a přitom utírat prach. Maličké děti rostou a brzy z nich budou mámini a tátovi pomocníci. Budou tlačit koše s prádlem a přidávat do hrnců koření a pomáhat mýt auto. Objevili jsme, že je s láskou a trpělivostí v našem denním rozvrhu spousta času navíc a dáváme si záležet na tom, abychom tento čas strávili jako rodina.

Teď jak dopisujeme tento článek, holčičky dřímají u prsou, na podlaze a na stole leží hromady papírů, blíží se 8 hodin večer a my jsme ještě ani nazačali vařit jídlo. Zato jsme dnes stihli jít na mši svatou, odučit jedno setkání kurzu PPR, Petr vyřídil své pracovní povinnosti a na seznamu můžeme škrtnout řádek „napsat článek pro LPP“. A co je nejlepší, jsme tu všichni spolu jako šťastná rodina.

Petr a Sherry Ohotnických jsou učitelé LPP v Texasu. Petr je vojenský pilot a Sherry na plný úvazek maminka dvouletých děvčatek-dvojčat. O důležitosti blízkosti matky k dítěti v ranném stádiu vývoje můžete číst posudek odborníků v našem letáčku První tři roky, 2,- Kč + poštovné.

[CCL Family Foundations, Volume XXV, Number 2, září-říjen 1998, str. 27.]

ZPRÁVY LPP vydává pětikrát ročně jako členský bulletin Ústředí Ligy pár páru v České republice, David a Michaela Prentisovi, Fügnerova 143/9, 272 01 Kladno, tel/fax: 0312-686642, E-mail: prentis@orfinet.cz. Minimální členský příspěvek 80Kč/Sk ročně. Starší čísla: 10 Kč/Sk včetně poštovného. Platte složenkou typu C, v ČR případně poštovními známkami. Adresa na Slovensku: LPP, Manželia Jozef a Simona Predáčovci, Slovenskej armády 15, 953 01 Zlaté Moravce, tel.: 0814-421426. Kurzy PPR pro manžele a snoubence – 4 setkání po 2½ hodinách, většinou v měsíčních intervalech. Kurzovné = 200Kč/Sk za pár. Jsme vděční za příspěvky pro práci Ligy.